

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **DEPODENTAL CZ, s.r.o.**, IČO: 282 93 916, se sídlem Minská 132/100, Brno, zast. JUDr. Ivo Panákem, advokátem, se sídlem Kounicova 284/39, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2018, č. j. MZDR 73266/2015-2/FAR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2020, č. j. 10 Ad 11/2018 - 57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2020, č. j. 10 Ad 11/2018 - 57, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2018, č. j. MZDR 73266/2015-2/FAR.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 18. 8. 2020 žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví nadepsanému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 8. 10. 2015, č. j. sukl178992/2015. Posledně uvedeným rozhodnutím byl stěžovatel shledán vinným za spáchání správního deliktu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, ve znění účinném do 31. 3. 2017, za což byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 500.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Kasační stížnost byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku, který stěžovatel odůvodnil negativním dopadem pokuty na jeho podnikání, přičemž úhrada pokuty v současné době není v možnostech stěžovatele. Stěžovatel nyní hradí ztrátu z minulých období, avšak perspektiva na trhu je dobrá a lze očekávat, že stěžovatel bude v budoucnu generovat zisk. V případě, že by byl majetek, který stěžovatel potřebuje k výkonu podnikatelské činnosti, postižen výkonem rozhodnutí a exekuván, nemohl by stěžovatel již dále podnikat a realizovat svoji podnikatelskou činnost a na případnou úhradu pokuty vydělat. Pokud by byla soudem zrušena správní rozhodnutí, nebylo by již možné napravit vzniklou újmu způsobenou výkonem nesprávného rozhodnutí. Stěžovatel dodal, že značná část jeho podnikatelské činnosti se odehrává ve formě účasti na veřejných zakázkách, k této je však nezbytné prokazovat i bezdlužnost. Za situace, kdy je účet stěžovatele již obestaven exekucí, není možné v podnikatelské činnosti, která by mohla

přinést finanční zisk, pokračovat. Dále stěžovatel poukázal na to, že dočasný odklad platby pokuty bezprostředně neohrožuje veřejný zájem. Stěžovatel totiž činí kroky směřující k tomu, aby zvládl hospodářské potíže, odklad platby vyměřené pokuty tedy neznamená, že pokuta nebude později uhrazena.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že tvrzení stěžovatele o tom, že úhrada pokuty není v jeho finančních možnostech a znamenala by pro něj ukončení výkonu jeho podnikatelské činnosti, bez dalšího neprokazuje existenci nepoměrně větší újmy. Stěžovatel nadto uvádí, že jeho finanční situace se zlepšuje a očekává generování zisku. Újma však musí dosahovat určité intenzity a závažnosti tak, aby měla pro žalobce zásadní a citelný význam. Dále žalovaný vyslovil domněnku, že se stěžovatel pouze pokouší vyhnout své platební povinnosti, přičemž poukázal na to, že stěžovatel nepožádal o rozložení vymáhané pokuty do splátek, aby omezil dopad tvrzených negativních následků pokuty. Úhrada pokuty pak nutně nemusí znamenat zamezení účasti stěžovatele na veřejných zakázkách, jelikož požadavek bezdlužnosti se týká pouze vybraných věřitelů. Pokud by neuhrazená pokuta přece jen bránila vydání potvrzení o bezdlužnosti, zákon hovoří vždy jen o splatných pohledávkách a stěžovateli nic nebrání v žádosti o splátkový kalendář a splatnost dluhu tak odsunout. Žalovaný dále zdůraznil, že institut odkladného účinku nelze obecně uplatňovat vůči všem podnikatelům, kteří nevykazují žádné účetní zisky, zvláště pokud vykonávají podnikatelskou činnost i přesto, že dlouhodobě hospodaří se ztrátou. Stěžovatel nadto neprokázal, jaká konkrétní nepoměrně větší újma mu měla být napadeným rozhodnutím způsobena, protože nesplnil již první podmínku pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115).

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (přiměřeně dle § 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

pokračování

[6] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele Nejvyšší správní soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Uložená pokuta ve výši 500.000 Kč představuje pro stěžovatele citelný zásah do majetkové sféry a její okamžité uhrazení by mohlo mít pro stěžovatele likvidační účinky. Nejvyšší správní soud současně neshledal, že by odkladným účinkem mohla třetím osobám vzniknout újma nepoměrně větší, než je újma hrozící stěžovateli. Jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu nebude neprodleně zaplacená částka ve výši pokuty vyměřené stěžovateli. Výše pokuty je však s ohledem na výši státního rozpočtu zanedbatelná, a odložení její úhrady tak nemůže mít negativní vliv na fungování státu.

[7] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V posuzovaném případě vystupuje do popředí veřejný zájem na potrestání pachatelů správních deliktů. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti však dojde pouze k odložení vykonatelnosti rozhodnutí městského soudu a správních orgánů do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Stěžovatel tak po určitou dobu nebude muset uloženou povinnost splnit, avšak bude k tomu povinen v případě neúspěchu své kasační stížnosti. Přiznáním odkladného účinku tak pouze dojde k dočasnému odložení výše uvedeného veřejného zájmu, nikoliv k jeho popření.

[8] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tedy pozastavují účinky napadeného rozsudku, jakož i napadeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[9] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu